

ACTA MVSEI APVLENSIS

APVLVM L

series ***ARCHAEOLOGICA ET ANTHROPOLOGICA***

Fondator

ION BERCIU

Editor

GABRIEL T. RUSTOIU

Colegiul editorial

RADU ARDEVAN - Universitatea „Babeş-Bolyai”, Cluj-Napoca

NIKOLAUS BOROFFKA - Deutsches Archäologisches Institut, Berlin

DANIEL DUMITRAN - Universitatea „1 Decembrie 1918”, Alba Iulia

NICOLAE GUDEA - Cluj-Napoca

VALER MOGA - Universitatea „1 Decembrie 1918”, Alba Iulia

CHRISTOPHER F. E. PARE - Universitatea „Johannes Gutenberg”, Mainz

ZENO KARL PINTER - Universitatea „Lucian Blaga”, Sibiu

MARIUS PORUMB - Institutul de Arheologie și Istoria Artei, Cluj-Napoca

VOLKER WOLLMANN - Obrigheim

Colegiul de redacție

HORIA CIUGUDEAN - director

ILIE LASCU - secretar de redacție

RADU OTA - membru

CONSTANTIN INEL - membru

GENU POP - webmaster

Adresa de corespondență:

MUZEUL NAȚIONAL AL UNIRII

510010 ALBA IULIA

Str. Mihai Viteazul, 12-14

Tel. 0258/813300

revista.apulum@yahoo.com

www.mnuai.ro; www.muzeuluniriialba.ro; www.anuarulapulum.ro

Correspondence address:

MUZEUL NAȚIONAL AL UNIRII

RO – 510010 ALBA IULIA

Mihai Viteazul St., 12-14

Tel. (+40) (258) 813300

© 2013 MUZEUL NAȚIONAL AL UNIRII, ALBA IULIA

ISSN – 1013-428X

ISSN – 2247 – 8701

ISSN-L – 2247 – 8701

ACTA MVSEI APVLENSIS

APVLVM

XL

series *ARCHAEOLOGICA ET ANTHROPOLOGICA*

ALBA IULIA

MMXIII

Tehnoredactare: ILIE LASCU

Traducerea și verificarea textelor în limba engleză: ADINA GOȘA

Textele nepublicate nu se restituie.

S U M A R

CONTENTS – SOMMAIRE – INHALT

VASILE MOGA, Jubileu Apulum L.....	IX
------------------------------------	----

STUDII – STUDIES

SABIN ADRIAN LUCA, FLORENTINA MARȚIȘ, ANAMARIA TUDORIE, ADRIAN LUCA, „Consacrarea ritualică” a primei colonizări neolitice din România Sanctuarul de gropi de la Cristian I, județul Sibiu. Partea I. Fundarea.....	1
<i>“The ritual Consecration” of the first Neolithic Colonization from Romania The Pits Sanctuary from Cristian I, Sibiu County Part I. The Foundation.....</i>	12
MARIUS – MIHAI CIUTĂ, O locuință vinčiană timpurie descoperită la Limba-Oarda de Jos – Șesu Orzii (Jud. Alba).....	23
<i>An early Vinča House from the archaeological Site Limba- Oarda de Jos - Șesu` Orzii (Alba County).....</i>	32
CRISTIAN IOAN POPA, GRUIA TRAIAN FAZECAȘ, Contribuții la cunoașterea etapei finale a culturii Coțofeni în Crișana. Așezarea de la Tășad (Jud. Bihor).....	47
<i>Contributions to the Research of final Stage of Coțofeni Culture in Crișana. The Tășad Settlement (Bihor County).....</i>	64
SÁNDOR BERECKI, ZOLTÁN CZAJLIK, LÁSZLÓ RUPNIK, Aerial archaeological Prospection on the middle Course of the Mureș River and adjacent Areas.....	87
<i>Prospecții arheologice aeriene pe cursul mijlociu al râului Mureș și zonele învecinate.....</i>	97
RADU ARDEVAN, La rhétorique dans la société daco-romaine.....	111
<i>Retorica în societatea daco-romană.....</i>	115
DOINA BENEĂ, Câteva observații privind depozitul de sare de la Apulum.....	119
<i>Einige Bemerkungen über der Salzspeicher aus Apulum.....</i>	124
RADU CIOBANU, Text, imagine, mesaj – considerații epigrafice, iconografice și stilistice asupra unor piese votive de la Apulum.....	127
<i>Texte, image, message – considérations d'épigraphie, d'iconographie et de style sur quelques pièces votives d'Apulum.....</i>	142

NICOLAE GUDEA, Contribuții la cunoașterea armamentului roman din Dacia. Despre arme pentru lupta la distanță din castrul pentru legiune de la Potaissa/Turda și zona aferentă lui.....	151
<i>Beiträge zur Kenntnis der römischen Bewaffnung aus Dakien. Über die Waffen für den Fernkampf aus dem Legionslager von Potaissa/Turda und dem dazugehörigen Gebiet.....</i>	156
GHEORGHE ANGHEL, Construcții de apărare executate de Giovanni Morando Visconti în cetatea medievală de la Alba Iulia la sfârșitul secolului al XVII-lea și începutul celui de al XVIII-lea.....	167
<i>Travaux de fortification exécutés par Giovanni Morando Visconti dans la cité médiévale d'Alba Iulia à la fin du XVII-e et le début du XVIII-e s.....</i>	178

FONTES

GABRIEL BĂLAN, Un celt de bronz descoperit la Pâclișa (Mun. Alba Iulia).....	181
<i>A bronze socketed Axe discovered at Pâclișa (Alba Iulia Municipality)</i>	185
BEATRICE CIUȚĂ, ANCA TIMOFAN, An archaeobotanical Analysis on charred Seeds recovered from a Roman House excavated in the southeastern Area of Municipium Septimium Apulense (St Francis of Paola Raveline).....	191
<i>Analiza arheobotanică a semințelor carbonizate recuperate dintr-o locuință romană din zona sud-estică a Municipium Septimium Apulense (Ravelinul Sf. Francisc de Paola).....</i>	197
OVIDIU OARGĂ, ADRIAN BOLOG, Alte noi descoperiri monetare din necropola romană de la Apulum, Dealul Furcilor – „Podei” (2008 – 2012).....	207
<i>New Roman coins from Dealul Furcilor-”Podei” Necropolis.....</i>	221
AUREL DRAGOTĂ, Inele cu placă decorată cu cerculețe cu punct inclus.....	241
<i>Rings with Plate decorated with Circles and central Point.....</i>	245
SZILÁRD SÁNDOR GÁL, Analiza osteologică a mormântului avar de la Măgina, Jud. Alba.....	255
<i>Osteological Analysis of the Avaric Grave from Măgina, Alba County.....</i>	258

RECENZII ȘI NOTE DE LECTURĂ
REVIEWS AND READER'S NOTES

HORIA CIUGUDEAN, Eugen Sava, Elke Kaiser, <i>Poselenie s „zolnicami” u cela Odaia-Miciurin, Respublica Moldova (Arheologhicesne i estestvennonaucinie issledovaniia)/ Die Siedlung mit “Aschenhügeln” beim Dorf Odaia-Miciurin, Republik Moldova (Archäologische und naturwissenschaftliche Untersuchungen)</i> , Biblioteca “Tyragetia” XIX, Chișinău, 2011.....	261
DOINA BENEĂ, Mihail Zahariade, <i>The Thracian in the Roman Imperial Army from the First to the Third Centuries A.D. Auxilia</i> , Mega, Cluj-Napoca, 2009.....	264
Lista autorilor	269

JUBILEU - APULUM L

Anuarul științific editat de Muzeul Național al Unirii, revista *Apulum* împlinește o cifră rotundă, respectiv a ajuns la cel de-al cincizecilea număr al său.

O retrospectivă și în egală măsură o istorie a acestui "ambasador" al instituției albauliene, în țară și dincolo de fruntariile acesteia, ni se pare a fi nu numai necesară, dar și bine venită, fiecare din numerele sale editate până în acest moment ocupându-se cu predilecție de istoria veche și arheologia românească și, în egală măsură, europeană.

Începuturile anuarului datează din 22 august 1939 când Profesorul ION BERCIU hotărăște, împreună cu câteva din autoritățile locale ale timpului, în vederea creșterii prestigiului instituției în fruntea căreia a fost numit de NICOLAE IORGA (1938), publicarea unui buletin (*Acta Musei Apulensis*) pus sub genericul *APULUM*, nume simbolic justificat prin două direcții, adică acela legat de arheologie (și de toponimul dublului centru urban roman, Alba Iulia de astăzi) și de necesitatea editării unei reviste de profil ce urma să oglindească în paginile sale activitatea muzeului ca instituție de cercetare și protejare a patrimoniului istoric deținut de acest spațiu geografic (vezi prefața lui ION BERCIU din primul număr al revistei *Apulum*, p. 361-367).

De la gândurile profesorului și până la materializarea acestora a trebuit să treacă mai bine de trei ani, pentru discuții, felurite aprobări, organizarea unor licitații pentru obținerea fondurilor pecuniare etc. timp în care, "încăpățânarea" de oltean a filologului clasic (pe care epigrafistul clujean I. I. Russu, coleg de generație cu Ion Berciu, îl numea, într-o epistolă trimisă subsemnatului prin anii anii 70 ai secolului trecut cu expresia **OLIM MALVENSIS NUNC APULENSIS** – odinioară din Oltenia – **DACIA MALVENSIS** – prin rădăcini, acum apulens – locuitor al Albei Iulia) a dat roade astfel încât numărul de debut a văzut lumina tiparului și a pornit la drum în 1942, sumarul său fiind structurat în șapte segmente: preistorie, istorie antică, istorie medie-modernă, științe naturale, etnografie, comunicări și cronica muzeului (vezi recent Zevedei Ioan Drăghită, "Documente privind începuturile anuarului *Apulum*", *Apulum*, XL, p. 483-493). Încă de la început, anuarul nu s-a limitat doar la trecutul ținuturilor Albei, ci prin deschiderea lui, a publicat între copertile sale valoroase contribuții ale unor specialiști de marcă din domeniile pomenite mai sus, arheologi, istorici, etnografi ce își desfășurau activitatea în centre științifice de tradiție de la noi (D. Berciu, C. Daicoviciu, Al. Borza, D. Prodan, Ghe. Pavelescu ș.a.). Apariția anuarului albaulian se adaugă unei alte reviste muzeale cu nume simbolic –

Sargetia – editată de Oct. Floca de la Muzeul din Deva, a cărui număr inaugural a fost lansat în anul 1937.

După apariția următoarelor două numere – *Apulum* II, 1943/1945, *Apulum* III, 1949 – actele apulense își vor înceta brusc apariția din cauza timpurilor pe care nu le comentăm aici și acum, pentru a-și relua reeditarea în anul 1961 cu genericul schimbat în *Studii și Comunicări, Acta Musei Apulensis*, III, al cărui cuprins era direcționat pe aceleași segmente cu care a pornit la drum în 1942.

Revenind la denumirea care l-a consacrat – *Apulum, Acta Musei Apulensis* – odată cu numărul V (1965) revista și-a continuat apariția anuală, și-a extins colaboratorii (cercetători locali ori de la alte instituții, muzee, institute de cercetare din țară) și a început seria publicării unor studii semnate de specialiști din Europa și America, acest lucru fiind posibil datorită fondatorului, ION BERCIU, cel care a pus bazele schimbului de publicații, volume care au făcut ca biblioteca muzeului albaiulian să fie una din cele mai bogate biblioteci specializate de la noi.

Anuarul a continuat să fie editat până în anul 1989 (numărul XXVI), următoarele trei numere (XXVII-XXX/1990-1993) fiind cuprinse într-un singur tom.

În următorii ani (1994-2012) anuarul a apărut anual, fiind, o afirmăm cu satisfacție, singura revistă de specialitate care apărea la timpul potrivit.

Cine va avea curiozitatea să consulte sumarul celor 49 de numere, în total mii de pagini (dacă socotim că media/volum, cuprinde între 300-600 file tipărite), va putea lesne observa chiar dintr-o frugală parcurgere a indicilor de autori (*Apulum* I-X, p. 936 sq., *Apulum*, XI-XX, p. 451-470; *Apulum* XXI-XXX, p. 562-575; *Apulum*, XXXI-XL, p. 670-697; *Apulum* XLI-L, sub tipar) că fiecare număr cuprinde în segmentul istorie veche și arheologie (asupra căruia insistăm, dată fiind specialitatea noastră) studii, comunicări, note, bibliografie, rezumate în limbi de circulație internațională a căror țintă a fost preistoria (cu epocile sale străvechi) și protoistoria, epocile celei de-a doua vârste a fierului și până la consolidarea evului mediu, rezultatele unor cercetări arheologice, epigrafice, numismatice ș.a. ale unor generații de specialiști, în cea mai mare măsură consacrați în domeniul lor de investigare a patrimoniului mobil și imobil, ori din tânăra generație de arheologi și muzeografi care bat, cu bune rezultate, la porțile consacrării.

Dintre numele care au onorat, prin contribuțiile lor anuarul *Apulum* se cuvine să îi amintim pe C. și H. Daicoviciu, M. Macrea, I. I. Russu, D. Protase, I. H. Crișan, I. Glodariu, R. Vulpe, D. Tudor, Vl. Dumitrescu, C. C. Petolescu, I. Piso, M. Bărbulescu, V. Vasiliev, A. Zrinyi, R. Ardevan, Doina Benea, Lucia Marinescu, N. Gudea, K. Horedt, M. Rusu, N. Vlassa, Ghe. Lazarovici și lista ar putea continua, acestora li s-au adăugat, firește, generații de arheologi de la

instituția muzeală ce se îngrijește de apariția cu regularitate a actelor apulense: E. Zefleanu, I. Berciu, Ghe. Anghel, Al. Popa, I. Al. Aldea, V. Moga, H. Ciugudean, ori tinerii noii echipe G. T. Rustoiu, C-tin. Inel, M. Drîmbărean, R. Ciobanu, R. Ota, I. Lascu, G. Bounegru, Anca Timofan etc., cei care duc greul tot mai numeroaselor cercetări arheologice preventive din Alba Iulia și județul Alba.

Revista noastră este prezentă în aproape toate bibliotecile ori instituttele de cercetare din țară, fie ele centre universitare, fie muzee naționale ori județene, dintre care unele, după exemplul apulens au început (unele continuă, altele și-au încetat apariția, n.n.) să-și editeze anuare proprii (*Acta Musei Napocensis*, *Acta Musei Porolissensis*, *Potaissa*, *Analele Banatului*, *Pontica* șamd.).

Schimburile externe, ale căror baze au fost demarate, și ori de câte ori avem ocazia nu încetăm să o repetăm, de ION BERCIU, se cifrează în acest moment la 180 de instituții de profil din Europa, America și Asia, în a căror bibliotecă *Apulum*-ul este nelipsit și, continuăm noi, apreciat.

Deschiderea Muzeului spre lumea științifică internațională este confirmată și de paginile semnate de peste treizeci de cercetători ai antichităților din Belgia (M. Renard, G. Balty), Bulgaria (M. Cicicova, P. Detev), Franța (J. Carcopino, J. Baradez, S. Boucher), Germania (N. Boroffka), Italia (L. Bianchi, N. Brancato, L. Zerbini), Spania (A. Balil, J. Zuriaga, J. Pantoja), USA (St. Foltiny, Ph. Davis) și mulți alții.

Majoritatea dintre cercetătorii externi, după corespondențe păstrate în arhiva muzeului, ne-au fost oaspeți, ei vizitând muzeul și câteva din siturile arheologice din zona Albei, fie că este vorba de așezarea neolitică de la Lumea Nouă, fortificația din prima vârstă a fierului de la Teleac, cetățile dacice de la Căpâlna sau Craiva, marele centru urban Apulum cu castrul său în parte restaurat pe latura de sud, galeriile antice de la Roșia Montană (Alburnus Maior), în fine cetățile feudale de la Tăuți, Vurpăr etc., toate înscrise în lista patrimoniului național.

Pare de domeniul evidenței că în cei 74 de ani de la apariția ideii de revistă a Muzeului și 71 ani de când *Apulum* (pe a cărui primă copertă se găsește *logo*-ul Lupei Capitolina descoperită aici, n.n.) apare cu regularitate, de îngrijirea lui (strângere de materiale, tehnoredactare și inerentele probleme redacționale) s-au ocupat, pe lângă întemeietorul ei, ION BERCIU, un colegiu de redacție care a activat în cadrul departamentului de arheologie-cercetare Ghe. Anghel, Al. Popa, I. Al. Adea, V. Moga.

Dacă majoritatea volumelor au fost structurate pe domeniile pomenite la tot pasul (arheologie, istorie, istoria culturii, etnografie, restaurare-conservare), au fost ani când numărul articolelor trimise redacției au fost atât de numeroase încât, începând cu anul 1968, anuarul cu numărul VII, a trebuit să fie împărțit în

două părți distincte, un volum de arheologie (VII/1) și un altul de istorie (VII/2), modalitate ce a fost adoptată și pentru două-trei numere următoare.

Cu începere de la anuarul pe anul 2008 (*Apulum* XLV) alături de un nou colectiv de redacție, format din câțiva tineri absolvenți ai Facultății de Istorie din cadrul Universității ”1 Decembrie 1918” din Alba Iulia, care și-au ales, încă din anii studenției specialitatea istorie veche și arheologie, în conformitate cu noile norme pentru acreditare CNCSIS (volumul trebuie să treacă din categoria C în gradul B, și acest lucru trebuie să preocupe noul colegiu de redacție, n.n. V. Moga) a fost selecționată o echipă de recenzori ce cuprinde cercetătorii de la Universitatea ”Babeș – Bolyai” și Institutul de Arheologie și Istoria Artei din Cluj – Napoca, Sibiu (Universitatea ”Lucian Blaga”) și Frankfurt/Main (Germania). Tot cu același număr s-a restructurat și sumarul revistei, anume dispunerea materialelor ce urmau să fie publicate în funcție de tematica lor: *Studii – Dezbateri – Fontes – Recenzii – Note de lectură* și, ca o opinie personală, deschiderea unui segment numit *Cronica Muzeului* cu informații despre cercetările arheologice anuale, despre activitatea științifică și culturală pe care membrii colectivului actual trebuie să o cunoască nu numai în ziarele ori posturile de televiziune locale (!).

Din anul 2011 (*Apulum* XLVIII) s-a încetățenit ”ruperea” volumului în două părți distincte în urma cărora volumul de arheologie a fost inclus în ”series archaeologica et anthropologica”.

Apulum, ajuns așadar la un număr jubiliar, L, trebuie și este obligat moral să continue tradiția, începută cu mai bine de șapte decenii în urmă, aceea de a fi un mesager al preocupărilor științifice de ținută europeană în domeniul atât de vast al arheologiei locale, naționale și de ce nu, internaționale, paginile sale fiind deschise tuturor celor care se preocupă de cercetarea patrimoniului, a urmelor de habitat cu varietatea lor de artefacte de toate categoriile încă nedepistate. În arheologie surprizele sunt la tot pasul, așteptându-și depistarea.

AD MULTOS ANNOS ACTA MUSEI APULENSIS!

Alba Iulia,

10 mai 2013

VASILE MOGA

ANALIZA OSTEOLÓGICĂ A MORMĂNTULUI AVAR DE LA MĂGINA, JUD. ALBA

SZILÁRD SÁNDOR GÁL
Muzeul Județean Mureș, Târgu Mureș

Cuvinte cheie: județul Alba, perioada avară, antropologie fizică, paleostomatologie, patologie.

Key words: Alba County, Avar Period, Physical Anthropology, Paleostomatology, Pathology.

1. Material și metode utilizate în timpul analizelor

În toamna anului 1972, cu ocazia unor lucrări de nivelare în curtea lui Sas Cornel din localitatea Măgina (jud. Alba), a fost distrus un mormânt, din inventarul căruia s-au păstrat obiecte din fier și oase de cal. Pe baza pieselor de inventar (scărițe, vârf de lance), mormântul a fost atribuit perioadei avar¹. Din materialul osteologic uman nu a fost recuperat din păcate decât craniul. Acesta este în stare bună și astfel am avut posibilitatea să obținem informații valoroase despre defunct.

În timpul analizelor antropologice am utilizat metode morfo-taxonomice (după clasificarea propusă de Martin și Saller)²: determinarea sexului³, estimarea vârstei⁴, analiza danturii⁵, analize craniometrice⁶, iar datele obținute au fost interpretate prin programul antropologic realizat de Zsolt Bernert⁷ de la Institutul de Științele Naturii, Universitatea ELTE.

2. Descrierea morfologică a craniului

Prin metode morfo-taxonomice (metodă macroscopică) am identificat un craniu uman aproape întreg:

- Calota craniană: osul parietal, osul frontal cu glabela puțin evoluată, osul temporal cu procesul mastoidal (pe ambele părți se pot observa urme de Br.), osul occipital (protuberanța occipitală este evoluată), osul sfenoidal (partea centrală a osului lipsește), lipsește baza craniană.

¹ Ciugudean 1972.

² Martin, Saller 1957.

³ Éry *et alii* 1963.

⁴ Nemeskéri *et alii* 1960; Meindl, Lovejoy 1985.

⁵ Miles 1963.

⁶ Alekseev, Debets 1964.

⁷ Bernert 2005.

- Zona facială: orbitele, osul nazal, osul zigomatic, maxilar, mandibula (pe partea proximală a brațului stâng se pot observa urme de Br.).
- Situația dinților:

D	S
M ₃ , M ₂ , M ₁ , PM ₂ , PM ₁ , C, I ₂ , I ₁	C, PM ₁ , PM ₂ , M ₁ , M ₂ , M ₃
M ₃ , M ₂ , M ₁ , PM ₂ , PM ₁ , C, I ₂ , I ₁	I ₁ , I ₂ , C, PM ₁ , PM ₂ , M ₁ , M ₂ , M ₃

Schema dentară: 2123.

I₁, I₂ din cvadrantul I au căzut post mortem. Dantura este uzată, mai ales incisivii din față și molarul 1 (utilizarea râșnițelor primitive la măcinarea materiilor prime, mâncare făcută la foc deschis, etc.). Însă nu apar carii. În ceea ce privește forma alveolei la maxilar se poate observa prognathia alveolaris. Ocluzia dinților este foarte bună, dantura înaintea decesului a fost îngrijită, probabil a fost un om nobil, provenea dintr-un strat social înstărit. Pe incisivii din față și pe cei laterali poate fi observat tartru. Acesta s-a format în urma consumării mâncării bogate în acizi (fructe, vin, etc.).

3. Determinarea sexului

Osul frontal este mediu-înalt, marginea orbitelor este ascuțită, glabella este puțin evoluată, protuberanța occipitală este evoluată, mandibula este înaltă, unghiul mandibulei este deschis. Trăsăturile craniului conțin semne masculine (glabella, osul occipital, mandibula, fossa canina 17 mm, marginea orbitelor) și semne feminine (procesul mastoidal, linia fină a feței). Din păcate nu avem date despre scheletul postcranian, pentru o determinare precisă ar fi fost esențială analiza pelvisului. În astfel de condiții, cu semnul întrebării, putem aprecia că individul a fost bărbat.

4. Estimarea vârstei

Gradul de obliterare al suturilor ecto- și endocraniene (faza II.) și starea dinților arată semnele unui individ adult, 28-30 ani. Din păcate lipsește baza craniană (osificarea sincondrozei sferooccipitale fiind un semn important în estimarea vârstei).

5. Craniometrie

Martin No.	Avar
1	168
5	
8	134
9	93
10	114
11	
12	109

17	143
20	-
38	-
40	-
43	105
45	119
46	90
47	120
48	70
51	37
52	30
54	23
55	52
60	58
61	62
62	38
63	37
65	116
66	93
69	33
70	63
71	28
8:1	79.76
17:1	85.12
17:8	106.72
20:1	-
20:8	-
9:8	69.40
47:45	100.84
48:45	58.82
52:51	81.08
54:55	44.23
63:62	97.37
Classification by Alekseev and Debets, males	
Martin No.	Avar
8:1	m
17:1	hhyp

17:8	hacr
20:1	-
20:8	-
9:8	metr
38	-
47:45	hlepp
48:45	hlept
52:51	meso
54:55	lept
63:62	hbr

Cran

iul în vedere superioară are formă elipsoidală, iar în vedere posterioară formă de cort cu colțurile rotunjite. Defunctul a avut un craniu mesocran, indicele înălțimii arată semnele unui craniu mediu (ortocran), este înalt (acrocran), indicele fronto-parietal indică o frunte medie (metriometop), indicele facial total indică o față foarte lată (hipereuryprosop), însă indicele facial superior indică o față îngustă (hiperlepten). Indicele nazal arată o apertură medie (mesoconchie), indicele orbitar arată orbite medie, iar indicele palatin indică un palat foarte lat (hiperbrachistaphylin).

Concluzii

Oasele aparțin unui bărbat adult (28-30 ani) având un craniu mesocran cu câteva semne mongoloide (lățimea zonei interorbitalia – lățime 27 mm – și indicele facial total). Craniul mesocran este răspândit la bărbați în Bazinul Carpatic în perioada avară, în schimb la femei craniul brachicran este predominant.

Prin metode morfo-taxonomice nu s-a putut determina cauza decesului (nu apar semne pe craniu care ar sugera cauza decesului) și lipsa oaselor din scheletul postcranian ne împiedică să determinăm statura defunctului.

OSTEOLOGICAL ANALYSIS OF THE AVARIC GRAVE FROM MĂGINA, ALBA COUNTY

ABSTRACT

The osteological remains of a young man (Adultus, 28-30 years old) were identified during the anthropological analysis. We could observed with morpho-taxonomical methods several informations for sex determination, age estimation, paleostomatology (analysis of mandibula, teeth) and pathology. The morphology of the skull shows a few mongoloid signs on the orbits and the face. According to the cranial indexes the defunct had mesocran skull (typical for males from the Carpathian Basin⁸, in the case of females the most popular type is the brachicran skull⁹. Unfortunately without the postcranial skeleton we could't estimate the defunct's stature.

⁸ Fóthi 2000.

⁹ Molnár, Marcsik 2003.

EXPLANATION OF PLATE

Pl. I. The skull from Măgina: 1. Frontal view; 2. Lateral view; 3. Back view 4; Upper side view.

Abrevieri bibliografice

- Ciugudean 1972 - H. Ciugudean, „Mormântul unui călăreț avar de la Măgina, jud. Alba”, *SCIVA*, 25, 3, 1972, p. 457-459.
- Aleksejev, Debets 1964 - V. P. Aleksejev, G. F. Debets, *Kraniometrija*, Moskva, 1964.
- Bernert 2005 - Zs. Bernert, „Paleoantropologiai programcsomag”, *Folia Anthropol.*, 3, 2005, p. 71-74.
- Éry *et alii* 1963 - K. Éry, A. Kralovánszky, J. Nemeskéri, „Történeti népességek rekonstrukciójának reprezentációja- A representative reconstruction of historic populations”, *Anthropol. Közlet.*, 7, 1963, p. 41-90.
- Fóthi 2000 - E. Fóthi, „Antropological Conclusions of the Study of Roman and Migration Periods. A Historical review of Research and Literature”, *Acta Biol.*, 44, 2000, p. 87-94.
- Martin, Saller 1957 - R. Martin, K. Saller, *Lehrbuch der Anthropologie*, Stuttgart, 1957.
- Meindl, Lovejoy 1985 - R. S. Meindl, C. O. Lovejoy, “Ectocranial suture closure: a revised method for the determination of skeletal age at death based on the lateral-anterior sutures”, *Am. J. Phys. Anthropol.*, 1985, p. 57-66.
- Miles 1963 - E. W. Miles, *Dental Anthropology*, Pergamon Press, Oxford, 1963, p. 191-209.
- Molnár, Marcsik 2003 - E. Molnár, A. Marcsik, *Paleopatológiai elváltozások egy avar kori széria (Szarvas 68. lelőhely) embertani anyagában*, Békés Megyei Múzeumok Közleményei 23-25, 2003, p. 411-428.
- Nemeskéri *et alii* 1960 - J. Nemeskéri, L. Harsányi, Gy. Acsádi, „Methoden zur Diagnose des Lebensalters von Skelettfunden”, *Anthropol. Anz.*, 24, 1960, p. 70-94

Planșa I Craniul de la Măgina